

ביהמ"ש: הודעות מהאוניברסיטה לבוגרים אינן ספאם – ולא ניתן לתבוע בגינן

תביעה שהגיש בבית המשפט לתביעות קטנות טען סטודנט כי האוניברסיטה הפתוחה שלחה לכתובת המייל שלו 33 דברי פרסומת, אף שלא נתן את הסכמתו לכך • השופטת בטינה טאובר: "קבלת התביעה היתה מונעת מהסטודנטים ומהבוגרים קשר משמעותי עם המוסדות"

יסמין גואטה

השופטת בטינה טאובר
צילום: טס שפלן

פסק דין שניתן השבוע בבית המשפט המחוזי בחיפה קובע כי פרסומים שנשלחים ממוסדות אקדמיים לסטודנטים ולבוגרים אינם נחשבים לספאם, ולכן אינם מזכים את מי שקיבל אותם בפיי צוי. חוק הספאם מאפשר לצרף כנים לתבוע עסקים, ללא הוכחת נזק, בגין הודעות ספאם שנשלחו אליהם. החוק נותן לבית המשפט סמכות לקבוע פיצוי של עד 1,000 שקל לכל הודעה, ללא הוכחת נזק, וכן להטיל קנס נוסף על השולח.

מאז שנכנס לתוקף ב-2008, הביא החוק לתביעות רבות שהוגשו לבתי המשפט לתביעות

קטנות וזיכו את המגישים בפיצוי מייד. השופטת בטינה טאובר, שכתבה את פסק הדין, הדגישה כי המחוקק הותיר בידי בית המשפט שיקול דעת אם לפסוק פיצויים. במקרה הזה הוגשה התביעה נגד האוניברסיטה הפתוחה והיא החלה בבית המשפט לתביעות קטנות בחיפה. את התביעה, בסך 33 אלף שקל, הגיש ביוני 2016 יונתן בן עמי, סטודנט שלמד באוניברסיטה. בן עמי טען כי לאחר סיום לימודיו, ועד לאוגוסט 2014 שיגרה האוניברסיטה לכתובת המייל שלו 33 דברי פרסומת

באמצעות דוא"ל, וזאת אף שלא נתן את הסכמתו לקבלם. האוניברסיטה טענה להגנתה כי כל הסטודנטים שלה מקבלים הודעות, עדכונים ומסרים שונים ללימודים ברוא"ל, במסרונים, בטלפון ובהודעות באמצעות מערכת השאילתא והיא מיידעת את הסטודנטים על כך בידיעון האקדמי וגם באתר האינטרנט שלה. בית המשפט לתביעות קטנות רחה את התביעה וציון כי הסטודנט חתם על מסמך הרשמה במסגרתו הוא נתן לאוניברסיטה הסכמה גורפת להשתמש בפרטיו האישיים ופרטי כתובת הדוא"ל במסגרת פעילות תה או בקשר ללימודים, מחקר או פעילות סטודנטאית. בית המי שפט בחן את הפרסומים שנשלחו אליו וקבע כי מדובר בהודעות שנועדו לעניין אותו בקורסים, סדנאות, כתבי עת וכדומה.

בן עמי לא קיבל את פסק הדין וזה והגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי. הוא טען שבית המשפט לתביעות קטנות טעה כשקבע שהוא בחר שלא להסיר את עצמו מרשימת התפוצה של האוניברסיטה. לדבריו, הוא מעולם לא נתן הסכמה גורפת למשלוח הודעות הפרסום. יתרה מכך, לטענתו הוא שלח חמש הודעות בהן ביקש להסיר אותו מרשימת התפוצה. מנגד, טענה האוניברסיטה, באמצעות עוה"ד יובל אדלר ועדי ערמן ממשרד פיש, בן ארי סבן ושות', כי בן עמי הוא תובע סדרתי, שמחזיק ב-13 כתובות מייל שונות והגיש ב-12 החודשים האחרונים לפחות שבע תביעות נגד נתבעים שונים. השופטת החליטה לקבל את טיעוניה של האוניברסיטה וזייבה את התובע בהוצאות של

2,000 שקל. "במקרה הזה, נוכח מהות תפקידה של האוניברסיטה, שהיא מוסד אקדמי מוכר שפועל כמלכ"ד, וכשמטרת משלוח ההודעות היא שמירה על קשר עם הסטודנטים והבוגרים, סבורני כי טוב עשה בית המשפט לתביעות קטנות עת דחה את התביעה", כתבה. לדבריה, "ככל שהתביעה היתה מתקבלת, היה הדבר מוביל להצפתם של בתי המשפט בתביעות רבות של סטודנטים או בוגרים של המוסדות האקדמיים בגין קבלת הודעות עדכון מאותם מוסדות, ומצד שני היה נמנע מן הסטודנטים או הבוגרים קשר משמעותי ומידע תורם שאותו מבקשים מוסדות גרי המוסד הלימודי. לאור האמור, הרי שגם מן הבחינה המערכתית, קיימים שיקולים שמצדיקים את איקבלת התביעה".